

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم. با سلام خدمت استاد طاهرزاده. امیدوارم در پناه امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف سرپلند و سلامت باشید. پیشاپیش شهادت امام جواد علیه السلام را تسلیت عرض می‌کنیم. استاد عزیز برادری داشته‌ام پانزده ساله که شانزده سال پیش در اردویی که با یکی از مراکز فرهنگی رفت و آنها بدون مجوز بچه‌ها را به سد برده بودند غرق شد. ما تمام تلاش خود را کردیم تا فهمیم چگونه این اتفاق افتاد ولی به دلایل مختلف روشن نشد و ما به ناچار رضایت دادیم. خیلی از خدا خواستیم که اگر کسی مقصر بوده روشن شود تا بتوانیم انتقام خونش را بگیریم. چندتا از مسئولین این کار عزیزان خود را پس از مدتی از دست دادند و ما هم به امید اینکه روزی امام زمان علیه السلام انتقام او را میگیرد تقریباً ماجرا را رها کردیم. اما حالا بعضی وقتها عذاب وجدانهای شدیدی میگیرم که نکند مرحوم برادرم منتظر انتقام خونش باشد و از ما ناراضی. آنقدر فکرهای منفی بهم حمله ور می‌شود که به همه حتی به پدر و مادرم بدبین می‌شوم و گاهی هم به خودم که نکند به خاطر اشتباهات و گناهان دارم تاوان میدهم و بدتر اینکه گاهی به خود مرحوم هم شک میکنم با همه عاتقه و وابستگی که به ایشان داشتم. این حالت را بقیه اعضای خانواده کم و بیش دارند و زندگی ما خیلی تحت تاثیر این ماجرا قرار گرفته است. حالا از شما تمنا دارم مرا راهنمایی بفرمایید که چه کنم؟ امروز صبح به قرآن استخاره زدم آیه ۲۸ سوره مبارکه نور آمد. منتظرم. با تشکر. من الله توفیق. ربنا افرغ علینا صبرا. التماس دعا.

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام: اولاً: این که مؤمنین به همدیگر تسلیت می‌گویند، تسلیت به معنی فراموشی است و از خدا می‌خواهند که آن مصیبت را از ذهن بازماندگان متوفی ببرد، زیرا شخص متوفی وارد یک زندگی دیگر شده و دارد در آنجا زندگی برزخی خود را می‌گذراند، ما هم باید زندگی خود را بکنیم و هر هفته برایش خیرات بدهیم. سعی کنیم ذهن خود را مشغول او نکنیم، این شیطان است که ما را متوجه انتقام می‌کند تا از زندگی خود بازمان کند. مواظب باشید کسی را متهم نکنید، گذشت کنید تا خداوند نیز از شما و کوتاهی‌های برادرتان بگذرد. موفق باشید